

Mál nr. 11/2021**M og
V v/ ábyrgðartrygginga bifreiðanna A og B****Ágreiningur um sakarskiptingu vegna áreksturs á Garðskagavegi hinn 1. júlí 2020.****Gögn.**

Málskot móttakið 07.01.2021 ásamt fylgiskjölum.
Bréf V1, dags. 22.01.2021 ásamt fylgiskjölum

Málsatvik.

Hinn 1. júlí 2020 varð árekstur milli ökutækja A, sem M ók umrætt sinn, og B. Samkvæmt lögregluskýrslu sem gerð var um atvikið, dags. 2. júlí 2020, sagði M að B, sem var fyrir framan hana á veginum, hafi hægt mikið á sér og nánast verið stopp. Þegar hún hafi ætlað framúr hafi B verið beygt í veg fyrir hana. Haft er eftir ökumanni B að hann hafi hægt á sér og nánast verið stopp til að beygja frá vinstri frá Garðskagavegi í átt að Leirunni, þegar A hafi keyrt í veg fyrir hann á vinstri akrein. Þá er haft eftir B að hann muni ekki hvort hann hafi gefið stefnuljós. Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna og var 1/3 hluti sakar lagður á ökumann A fyrir að gæta ekki nægilega að sér við framúrakstur. M sættir sig ekki við þá niðurstöðu og tekur í málskoti fram að fullbrotin lína hafi verið á veginum og framúrakstur því heimill. B hafi ekki gefið stefnuljós og ekið í veg fyrir A án nokkurrar aðvörunar, en ekki sé rétt haft eftir M í lögregluskýrslu að B hafi nánast verið stopp. B hafi ekið hægt og M því ekið fram úr honum, á hæfilegum hraða og með fyllstu aðgæslu. Þá hafi það ekki getað farið framhjá B að A var á eftir honum. Beri B því fulla sök á árekstrinum.

V, sem var vátryggjandi beggja bifreiða á tjónsdegi gerir ekki sérstakrar athugasemdir vegna málsins.

Álit:

Af lýsingu á atvikum að dæma verður að byggja á því að B hafi hægt á ferð sinni vegna fyrirhugaðrar vinstri beygju. Samkvæmt ákvæði 1. mgr. 19. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 ber ökumanni sem hyggst beygja á vegamótum að ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra og m.a. gæta sér í lagi að umferð sem á eftir kemur. Óumdeilt er að á vettvangi var fullbrotin miðlína á veginum og gefur það til kynna að framúrakstur sé heimill enda sé fyllstu varúðar gætt. Ökumaður sem hyggur á framúrakstur skal og gæta að ákvæðum 23.–25. gr. umferðarlaga, og huga að því að unnt sé að aka fram úr öðru ökutæki án hættu, sbr. 2. mgr. 23. gr. Verður að telja að hvorugur ökumanna hafa umrætt sinn sinnt nægilega þeim aðgæsluskyldum sem á þeim hvíldu við þessar aðstæður og ber því að skipta tjóni í hlutfalli við sök þeirra, sbr. 5. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar. Verður sök því skipt þannig að A beri 1/3 hluta sakar fyrir ógætni við framúrakstur og B beri 2/3 hluta sakar fyrir að hafa ekki gengið nægilega úr skugga um að unnt væri að beygja til vinstri án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra.

Niðurstaða.

A ber 1/3 hluta sakar á umræddum árekstri og B ber 2/3 hluta sakar.

Reykjavík 2. mars 2021
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.